

— За коя причина ты извърши голкъсь голъмо престъ-
пленіе?

— Ще го кажъ тосъ часть, рече Жозе язвительно.

— Адвокатинтъ може да каже защитата, рече предсѣ-
дательтъ.

Жозе са усмихнъ; той остави адвокатица да употре-
би аргументытъ си и сячкото си краснорѣчіе за да умло-
стиви душата на съднициытъ. И когато свърши обвиняе-
мыйтъ са обърнъ къмъ него усмихнътъ, като че искаше
да му каже:

— Трупъ искашъ да възкресишъ!

Дѣйствиелно, стараніята и найувлекателното краснорѣ-
чіе не быхъ могли да спасѣтъ челоувѣка, който не искаше
да са отърве.

— Виноватый! рече предсѣдательтъ, имашъ ли да при-
ложишъ нѣщо за защитата си?

— За защита ми!... Не, отговори доминиканецтъ, за-
щото объеявамъ тука предъ Бога, че смъртъта ми е по-
възжеленна, но понеже честъта е подрагоценна отъ жи-
вота, искамъ да спасѣ честъта си, и само за туй ще го-
ворѣ.

— Говори прочее, съдовището та слуша.

— Преди седемъ години. наченъ Жозе, Петръ Арбуезъ
са въздигнъ на достоинството на великъ инквизиторъ Се-
вилскый; той бѣше младъ, хубавецъ, увлекателенъ. Инкви-
зиціята ако и да вдѣхваше ужасъ на Испанія, сѣкый са
надѣяше че Петръ Арбуезъ ще бѣдѣше помалко жестокъ
отъ предшественицытъ си. Тъзи надѣжда малко трая. Го-
неніята слѣдовахъ съ по голѣма ярость, какъто во време-
то на Торревемада. Найблагодарнытъ испанцы не са засра-
михъ да вършятъ званіето на спюннъ и на издатель за
да опазѣтъ живота си и имотя си. Най непорочнытъ гра-
жданы бѣдствовахъ сѣкый день по милостъта на лъжовны